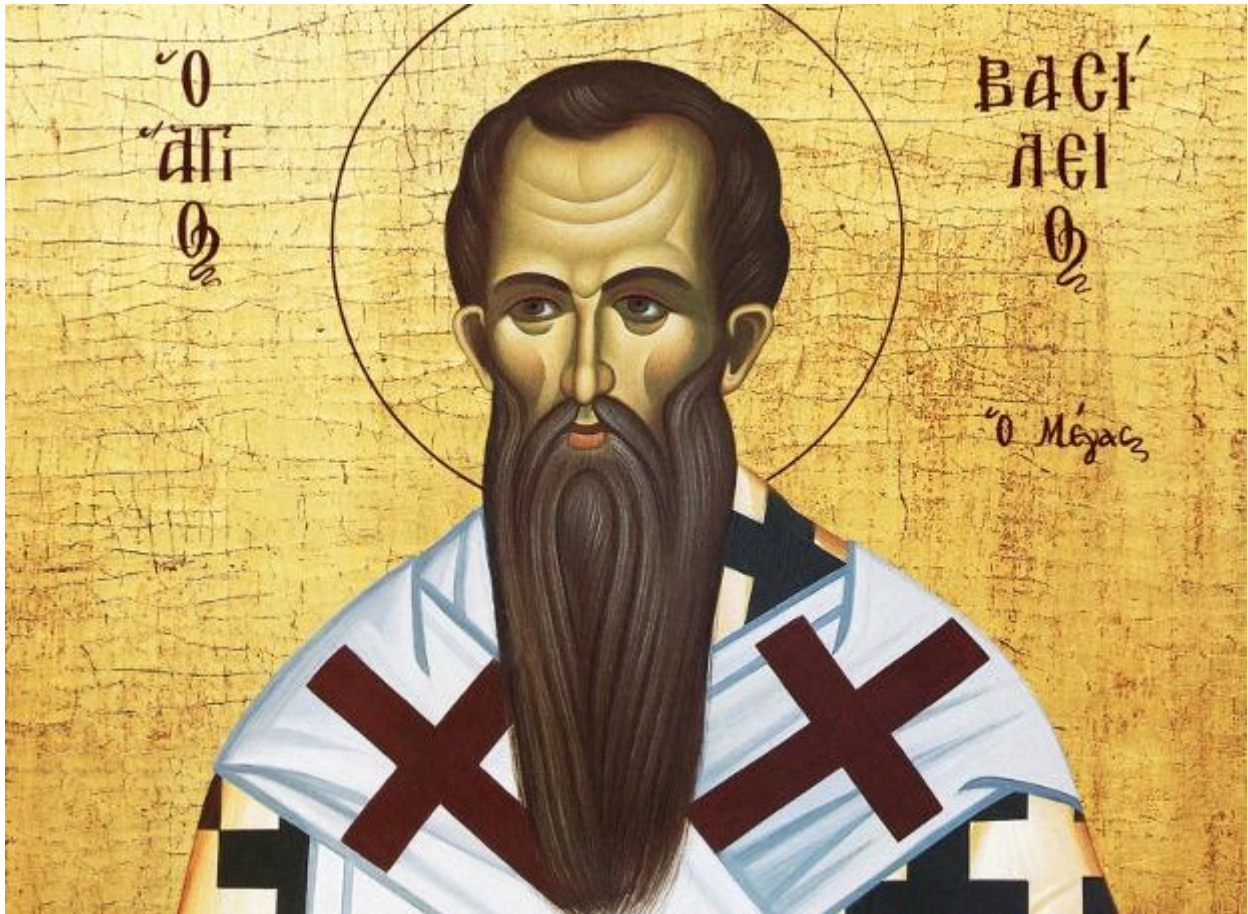

Γιατί, λοιπόν, είσαι μικρόψυχος;

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Απόσπασμα από την ομιλία του Μεγάλου Βασιλείου “Εις το, ‘Πρόσεχε τον εαυτόν σου’”, όπως δημοσιεύεται σε μετάφραση στον τόμο “Μ. Βασιλείου έργα 6, της σειράς “Έλληνες Πατέρες της Εκκλησίας, των εκδόσεων Πατερικαί Εκδόσεις “Γρηγόριος ο Παλαμάς”.

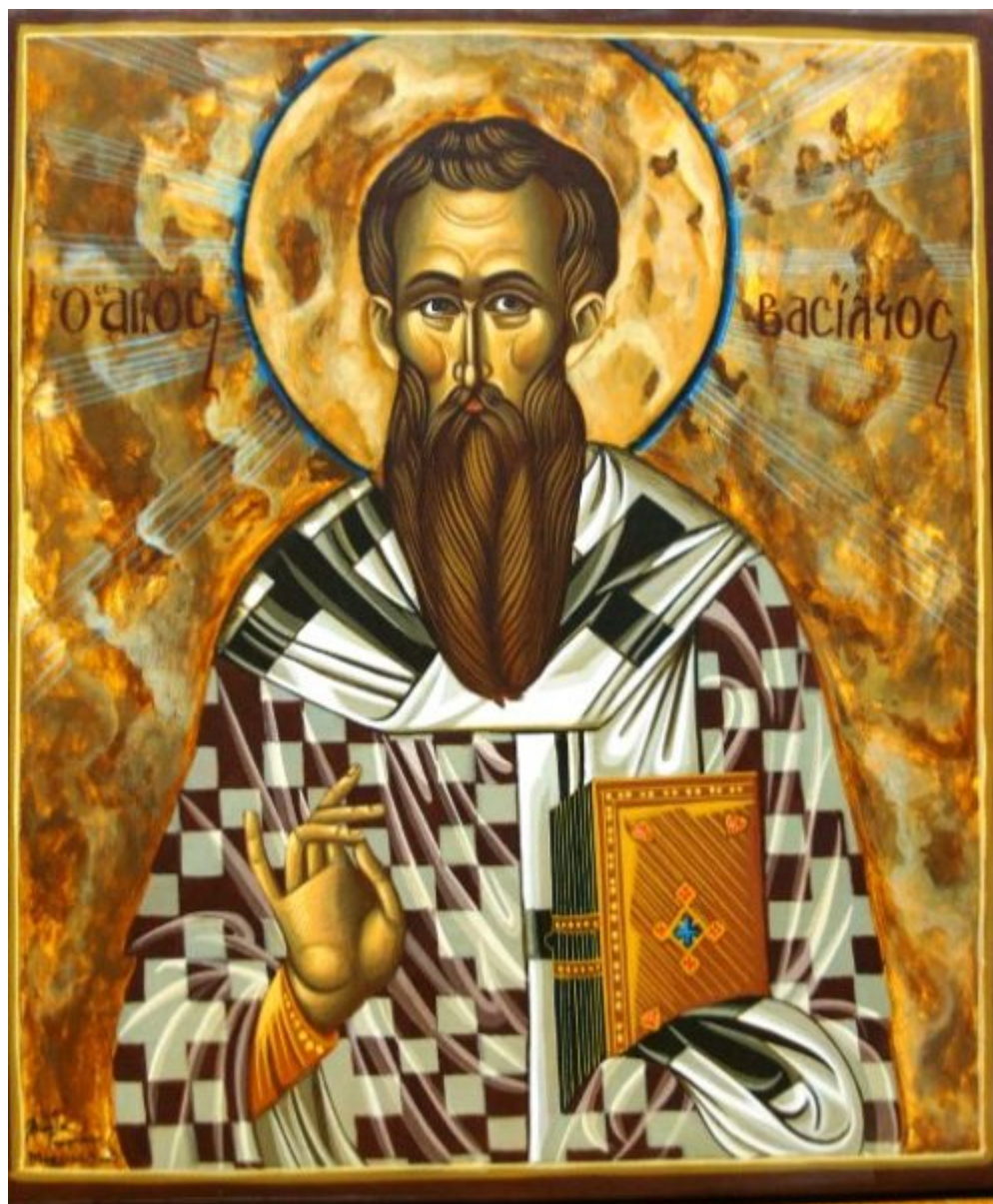
Έχεις πάλιν κακήν καταγωγήν και είσαι άσημος, πτωχός από πτωχούς, χωρίς εστίαν, χωρίς πατρίδα, αδύνατος, στερείσαι τα καθημερινά, τρέμεις αυτούς που κατέχουν την εξουσίαν, φοβάσαι και εντρέπεται όλους εξ αιτίας της ταπεινότητος του βίου σου;

Αλλ’ ο «πτωχός, λέγει, δεν απειλείται» μη λοιπόν απελπισθής· μη απορρίψης κάθε καλήν ελπίδα, διότι τίποτε αξιοζήλευτον δεν έχεις εις το παρόν, αλλ’ οδήγησε την ψυχήν σου υψηλά, και προς τα αγαθά, που έχει κιόλας δημιουργήσει διά σε ο Θεός και προς αυτά, που σύμφωνα με την υπόσχεσίν του απόκεινται εις το μέλλον.

Και πρώτα – πρώτα είσαι λοιπόν άνθρωπος· το μόνον θεόπλαστον από τα ζώα.

Δεν αρκεί λοιπόν αυτό, εφόσον στοχάζεσαι σωστά, το ότι έχεις διαπλασθή προς

την ουράνιον γαλήνην από τα ίδια τα χέρια του Θεού που εδημιούργησεν όλα;
Έπειτα ότι, και επειδή έγινες σύμφωνα με την εικόνα του κτίστου σου, μπορεί με
ενάρκτον ζωήν να κατευθυνθής προς την αγγελικὴν ομοτιμίαν;
Έλαβες ψυχὴν νοεράν με την οποίαν στοχάζεσαι τον Θεόν, με τον λογισμόν
κατανοεῖς την φύσιν των ὄντων, δρέπεις τον γλυκύτατον καρπὸν της σοφίας.
Όλα τα χερσαία ζῶα και ἡμέρα και ἄγρια, ὅλα ὅσα ζουν και τρέφονται εις τα νερά
και ὅσα πετοῦν εις αὐτόν τον ἀέρα, εἶναι δούλα και υποχείριά σου.
Συ δεν εφεύρες τέχνας, δεν ἰδρυσες πόλεις και δεν επενόησες ὅλα ὅσα εἶναι
αναγκαία και ὅσα προορίζονται διὰ τρυφηλὴν ζωήν;
Δεν σου εἶναι βατά τα πελάγη ἐξ αιτίας της λογικῆς;
Ἡ ξηρά και ἡ θάλασσα δεν υπηρετοῦν την ζωήν σου;
Ὁ ἀέρας και ὁ ουρανός και τα συστήματα των ἀστέρων δεν σου επιδεικνύουν την
τάξιν των;
Διατί λοιπὸν εἶσαι μικρόψυχος;
Διότι το αλογόν σου δεν ἔχει ἀργυρά χαλινάρια;
Ἀλλ' ἔχεις τον ἥλιον που ἀδιακόπως καθ' ὅλην την ἡμέραν προς χάριν σου κρατὰ
την λαμπάδα.
Δεν ἔχεις τας ἀκτινοβολίας του ἀργύρου και του χρυσοῦ, ἀλλ' ἔχεις την σελήνην
που σε περιλάμπει με το ἀπλετόν φῶς της.
Δεν ἔχεις ἐπιβὴ σε χρυσοκέντητα ἀμάξια, ἀλλ' ἔχεις τα πόδια ἰδικόν σου ὄχημα και
σύμφυτον με σε.
Διατί λοιπὸν μακαρίζεις αὐτούς που κατέχουν πλούσιον βαλάντιον και που
χρειάζονται ξένα πόδια διὰ να μεταβούν κάπου;
Δεν κοιμάσαι εις κρεβάτι ἐλεφάντινον, ἀλλ' ἔχεις την γην που εἶναι τιμιωτέρα
ἀπὸ πολλά φίλντισι και ἔχεις γλυκεῖαν την ἀνάπαυσιν ἐπάνω εις αὐτήν, γρήγορον
τον ὕπνον και ἀπὸ κάθε φροντίδα ἀπηλλαγμένον.
Δεν κατακλίνεσαι κάτω ἀπὸ χρυσὴν οροφήν, ἔχεις ὅμως τον ουρανὸν που
ἀκτινοβολεῖ τριγύρω με τα ἀπερίγραπτα κάλλη των ἀστρων.
Και αὐτὰ βέβαια εἶναι τα ἀνθρώπινα. Τα ἄλλα ὅμως εἶναι ἀκόμη πιο ἀνώτερα.
Διὰ σε ὁ Θεός μεταξύ των ἀνθρώπων, διὰ σε ἡ χορηγία του ἁγίου Πνεύματος, ἡ
κατάλυσις του θανάτου, ἡ ἐλπίς της ἀναστάσεως, τα θεία προστάγματα που σου
τελειοποιοῦν την ζωήν, ἡ πορεία προς τον Θεόν διὰ των ἐντολῶν, ἡ ὁμορφὴ
βασιλείας των ουρανῶν, τα ἑτοιμα στεφάνια της δικαιοσύνης, ἐφ' ὅσον δεν
ἀποφύγῃς τους κόπους της ἀρετῆς.

Κείμενο, μετάφραση, σχόλια Βασίλειος Ψευτογκάς

Επιμέλεια Στέλιος Κούκος